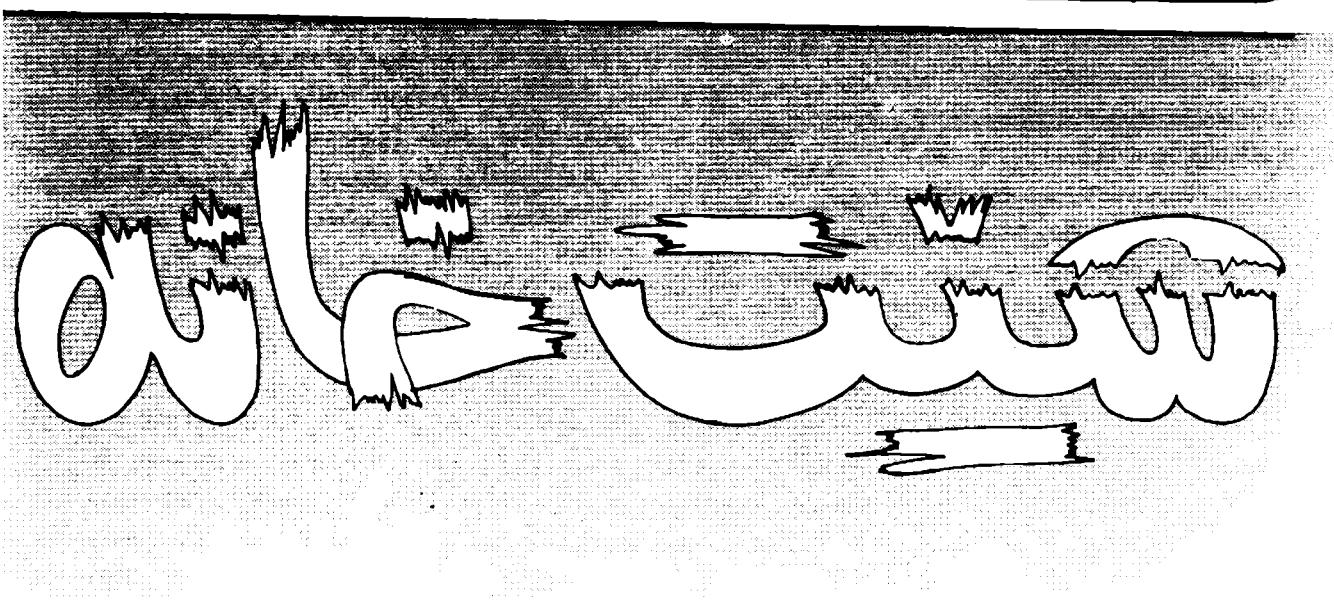

« نه گمر ده تانمويت بميتنموده
برون ، بگيرين ، بزانن : کام
همراج خانه شتی نورد لي همزانه ،
هموو روژی ، من لسوی همrag
ده گریم » .

خومي شيتني ده گريات ، دووباره ده سنه گاند) .
« دل له دل مده . خونه
سوزه کانت ، له سر شانزي
ناوازی خمه کامندا سما ده گهن ،
هر پييان ده گهين نم » .
(توونکه سه گيک له دوره ووه
ده حبه ، پرياسكه کهت پيچاوه ..
شونين ده نگه که کونبته همراهاتي و
همنه گه بشتني ، حبه هي توونکه که
برا ، دانيشتني ، جفريتکت به
دوره خوت دا کيشا ، پرياسكه کهت
کرده ووه ، کاسه سره کهت خسته
زير سمرت ، له سه ر بشت
پاکشایت) .
« نهتيره گان ، نيوه به
شايته بن ، که نم که الله سرم
کردووه به سهرين ، تهبا له بمر
خوش ويسي به و هيچي تر » .
(خوت خسته سه ر لا ، نانشكت
بو دادا ، ده مدت برد ، که الله
سمه کهت ماج گرد) .
« ليم زوير نهبيت .. کاتن نهوان
نه ديووت بین ده گرد ، هملت

بره لای نهونلاوه ده گرياته ووه ..
ناهتيتک ده هاته ووه بعر ، نوزيتك
داده مرکاينه ووه ، سهرت داده خست ،
هيدى هيدى ده جولايت ، له خه لکه که
ده جولايت ، له خه لکه که تساك
ده که ويه ووه ، نه مجا بو خوت
که نارت ده گرت ، چغريتکت به چوار
دهوري خوت دا ده گيشا ،
پرياسكه کهت له ناوړه اسست دا
داده نا ، له ته نيشتيه ووه چوارمشقی
داده نيشتني ..
« نهها ، نيشتا زور چاکه ، کوره خوت
وای لين هاتووه ، که له ده سه گ
بره ده بيت ، ده گهوبته ده گوره ،
شيته ، شيته .. فهی فلوي تو
غیره تنان گامتان که من شيته نين ،
ها بو فسه ناگهنه بون ! » (نه مجا
گرئي پرياسكه کهت ده گرده ووه ، به
کاوه خوت به کالات ده گرده ووه ،
ريات ده خست فايلکي کاسه سرميکي
سبې ده ده کهوت ، هر نم ديوو
ښه ديووت بین ده گرد ، هملت

ملت خوس گردد بوه ووه ، شانی
چهبت دانه کي بود ، پرياسكه يه کت به
بن باخه لمه ووه بسوو ، به دهستي
پاستيشت درت به شامانه که دهدا ،
له بر خولتکسي خيرات به دهوري
خوت دا ده خواردره ، نېستيتكت بو
ده گرد ، سهرت وه ته گاند .. وه کوو
نه وه گيزه نگيک قووئي دا بيت و
هملت بهتنيته ووه ، چنکي پاستيشت
له قزی ناسمان گيرده گرد ، به
مجه گنه ووه لوولت دهدا ، نه جاما
چنگت ده گرده ووه ، دانه گانت به چيروا
ده برد ، چرجي و لوجي ده مو
چاوت تيک همل ده قزان ، هاوارتکي
سه براو ده زير گاند) . بې و هستين ،
بې و هستين ، خيراکهن ، فرياكهون
بې و هستين (له هر چوار لاوه له

حمه کریم عارف

هیچی لی تی ناگهم . — دهترسان ، همووی ترسی بسوو ،
 شیتی ، بهلام هیشتا ماوته . — بهلام من خوشم دهی . . . حمزیش
 باشه نهم که لله سمره چی به پیت ؟ — ده کهی لیره بار ده کهین » .
 باپستان بیزم ، دلکیر مهبن . — که لله سمر هدچوو .
 نهمه میزوویه کی وینه داره . — نه کهی شیته بار بکهیست .
 میزووی چی ؟ رهنگه قسه کامن به دلی نیوه — گهوج نهیت .. شوینه کهت
 میزووی ئه و روزه تیسان نهیت . — باشه .. (بزه بیک گرتیشی
 تیادا کرد به پرد . — نم .. م .. م .. گالتهم
 من ! من هرگیز نه کراوم به پرد . — کرد ، ووت بزانم چی دهلى
 با ، با گهوج مهبه . — .. توش بار بکهی من هر بار
 ا که ویتھ خویچانه ووه . — کاوله ساریم .
 « نه وندم بهـ دلـم رـچـهـت تـهـمنـتـ چـهـنـدـهـ ؟ سـهـرـتـ خـسـنـهـوـهـ سـهـرـ
 بـوـ ، شـوـکـوـ بـهـ تـاـکـهـ درـیـزـهـ ، بـهـ جـگـارـ درـیـزـهـ .. کـهـللـهـ سـمـرـهـ کـهـ) .
 بـلـاوـبـوـهـتـهـوـهـ باـ بـرـقـمـ بـوـ شـیـتـیـکـیـ دـیـ » . « مـالـتـ ثـاوـیـنـ شـیـتـیـ .. توـ
 (بـهـ دـهـ خـوـیـچـانـهـ وـهـوـهـ ، اـورـتـیـکـتـ دـاـوـهـ : دـهـ کـوـوـ فـهـرـهـ جـوـهـ وـایـتـ ، کـوـیـتـ
 نـاوـرـیـتـکـتـ لـیـ دـانـهـوـهـ . کـهـللـهـ سـمـرـهـ گـهـمـتـ بـهـ دـهـ سـوـهـ دـهـ خـهـیـتـ » .
 گـرـتـ ، دـهـ سـتـیـ بـهـ کـیـکـیـاتـ — (خـوـوـ بـرـدـیـتـیـ بـهـوـهـ ، خـوـرـوـبـانـ
 بـرـوـنـ ، بـکـهـرـیـتـنـ ، بـرـانـ : کـامـ گـهـرمـ بـوـ ، هـهـسـتـاـبـتـ ، نـوـاـپـیـتـ ،
 لـیـرـهـوـهـ تـهـماـشـاـ بـکـهـ ، بـاشـ ہـمـرـاجـ خـانـهـ : شـتـیـ زـقـرـ یـمـکـ دـوـوـ زـهـلامـ بـهـ دـیـارـتـهـوـهـ
 سـهـرـنـجـ بـدـهـ ، تـاـ نـهـوـ خـهـتـهـ لـیـهـرـزـانـهـ ، هـمـوـ رـوـزـیـ ، وـسـتاـوـونـ) .
 دـیـوـهـ .. نـهـوـ تـهـمـنـیـ مـنـهـ .. منـ لـهـوـیـ هـمـرـاجـ دـهـ کـرـیـمـ ● رـوـزـبـاشـ .

